

Dosarul nr.4-4393/2022
4-22175713-12-4-01122022

H O T Ă R Ă R E
În numele Legii

06 februarie 2023 mun.

Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător Olga

Bejenari

Grefier Melisa

Gaidanov

Cu participarea:

Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Iurii Cuznețov

În absența:

Agentului constator din cadrul DP mun. Chișinău al IGP Victor

Lupu

(în privința căruia au fost întreprinse măsurile necesare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională în privința lui:

Cuznețov Iurii, născut la *****, IDNP
*****, cu domiciliul în *****,

în comiterea contravenției prevăzute de art. 67 alin. (3) Cod
Contravențional

a c o n s t a t a t:

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05739384 din 24.11.2022, încheiat de agentul constator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Victor Lupu, **Cuznețov Iurii** este învinuit de faptul că la 24.11.2022, a organizat o acțiune de protest în Grădina Publică Ștefan cel Mare mun. Chișinău fapt prin care a încălcat dispoziția nr. 567-d emisă de Primăria mun. Chișinău, ignorând prevederile Legii nr. 26 din 22.02.2008.

Acțiunile lui **Cuznețov Iurii** au fost calificate în baza art. 67 alin. (3) Cod contravențional.

Potrivit deciziei agentului constator din procesul-verbal cu privire la contravenție, cauza contravențională a fost remisă în instanța de judecată în temeiul art. 395 Cod contravențional.

În ședința de judecată, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, **Cuznețov Iurii**, a susținut că nu recunoaște săvârșirea faptelor imputate conform procesului-verbal cu privire la contravenție.

Agentul constator, deși a fost citat prin intermediul poștei electronice, în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat motivul neprezentării și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Astfel, conducându-se de prevederile art.455 alin.(2) Cod contravențional, care stipulează printre altele că, *absența agentului constator citat în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale*, instanța a considerat că este posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului constator.

Examinând materialele dosarului contravențional în raport cu temeiurile de drept material și procesual care guvernează speța dedusă judecătii, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând temeinicia învinuirii aduse în raport cu probele cercetate, instanța de judecată ***consideră că vinovăția lui Cuznețov Iurii nu a fost demonstrată, iar procesul contravențional trebuie încetat din următoarele considerente.***

În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 374 din Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, avînd ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvîrșirea contravenției.

Potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovătesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În accepțiunea art. 425 alin. (3) Cod Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit

convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (5) din Codul Contravențional, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În baza art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I Cod contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de § (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative stabilite de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative. Verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate.

Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 Cod contravențional, descrierea faptei, cu arătarea împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul și timpul săvârșirii acesteia, figurând semnătura agentului constatator și a persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și formă prevăzute de lege pentru valabilitatea în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului, instanța de judecată reține următoarele.

Instanța de judecată reține că determinarea și constatarea faptei contravenționale presupune o activitate complexă, care include colectarea și de administrarea probelor privind existența contravenției desfășurată de agentul constatator, încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, aplicarea sancțiunii contravenționale sau trimiterea, după caz, a dosarului către funcționarul abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, către instanța de judecată sau către un alt organ, spre soluționare.

Astfel, în acest caz, instanța a constatat că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05739384 din 24.11.2022, **Cuznețov Iurii** este învinuit de faptul că la 24.11.2022, a organizat o acțiune de protest în Grădina Publică Ștefan cel Mare mun. Chișinău fapt prin care a încălcat dispoziția nr. 567-d emisă de Primăria mun. Chișinău, ignorând prevederile Legii nr. 26 din 22.02.2008.

Conform art. 67 alin. (3) Cod contravențional, neîndeplinirea de către organizatorul întrunirii a obligațiilor prevăzute de lege se sancționează cu amendă de la 12 la 18 unități convenționale.

Instanța de judecată cercetând probele administrate, concluzionează asupra lipsei faptului contravenției, din motiv că instanța de judecată nu a constatat existența acțiunilor din partea lui Iurii Cuznețov care să presupună, pe de o parte, organizarea întrunirii la 24.11.2022 și, pe de altă parte, neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege.

Prin urmare, instanța de judecată reține că de către agentul constatator nu au fost întreprinse toate măsurile în vederea probării existenței faptei contravenționale și în vederea examinării corecte a cazului și administrării de probe care ar fi stabilit existența sau lipsa încălcării legislației de către făptuitor. În acest caz, examinând conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05739384 din 24.11.2022, se constată că agentul constatator nu a identificat acțiunile sau inacțiunile concrete prin care **Cuznețov Iurii** a săvârșit contravenția imputată.

În același context, deși în procesul-verbal cu privire la contravenție se menționează că de către **Cuznețov Iurii** au fost ignorate prevederile Legii privind întrunirile nr. 26 din 22.02.2008, agentul constatator a omis să menționeze norma legală concretă care conține o obligație care urma să fie respectată sau îndeplinită de persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional. Totodată, această omisiune urmează a fi analizată și din perspectiva în care la secțiunea din procesul-verbal în care este descrisă fapta contravențională, agentul constatator a

menționat că prin fapta sa **Cuznețov Iurii** a încălcat dispoziția nr. 567-d emisă de Primăria mun. Chișinău.

Astfel, reieșind din norma contravențională de la art. 67 alin. (3) Cod contravențional, rezultă că aceasta sancționează inacțiunea de neîndeplinire de către organizatorul întrunirii a obligațiilor prevăzute de lege. În acest caz, agentul constator urma să identifice obligația concretă care nu a fost îndeplinită de către **Cuznețov Iurii**, dar și să probeze că **Cuznețov Iurii** a fost organizatorul întrunirii respective.

În acest sens, prin prisma mijloacelor de probă admise conform art. 425 din Codul contravențional, au fost examinate în cadrul ședinței de judecată procesul-verbal cu privire la contravenție din 24.11.2022 și procesul-verbal de audiere a lui **Cuznețov Iurii** din 24.11.2022.

Mijloacele de probă examinate conțin circumstanțe de fapt, dar care nu sunt susținute prin alte mijloace de probă, care urmau a fi prezentate pentru a fi cercetate nemijlocit în ședință de judecată, motiv pentru care acestea nu servesc la constatarea existenței contravenției. Demonstrarea vinovăției persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional urma a fi asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, ceea ce în acest caz nu a fost făcut.

Instanța de judecată menționează că rolul agentului constator este de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare a agentului constator nu este suficientă pentru ca instanța de judecată să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție. Respectiv, atât timp cât faptele descrise în conținutul actului nu sunt confirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana dubii, fiind aplicabil principiul de drept *in dubio pro reo*. Aceste fapte constituie o neglijare a prevederilor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât, Convenția impune obligația oricărei instanțe de a indica suficient de clar motivele pe care s-a sprijinit.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată pornind de la premisa procedurală prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are nici o valoare prestabilită consideră că simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspunderea contravențională. Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia că vina lui **Cuznețov Iurii** în comiterea contravenției prevăzute la art. 57 alin. (3) Cod contravențional nu a fost dovedită prin probele cercetate prin principiul nemijlocirii în cadrul ședinței de judecată.

Din raționamentele indicate, instanța de judecată, ținând cont de lipsa de probelor care să susțină existența elementelor constitutive ale componenței de

contravenție prevăzute la art. 67 alin. (3) Cod contravențional, determină necesitatea aplicarea prevederilor art. 441 alin. (1), lit. a) din Codul contravențional, care statuează că, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției

La soluționarea cauzei contravenționale, instanța de judecată a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, a evidențiat atât circumstanțele invocate de agentul constatator drept circumstanțe care dovedesc vinovăția lui **Cuznețov Iurii**, cât și cele care în opinia ultimului, îl dezvinovățesc, ca în consecință și în urma aprecierii probelor cercetate în ședință în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege, să se confirme nevinovăția lui **Cuznețov Iurii** în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 67 alin. (3) Cod contravențional, motiv din care procesul contravențional urmează a fi încetat deoarece nu există faptul contravenției.

Pe cale de consecință, dacă în urma procesului de interpretare și apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la vreunul din elementele necesare pentru tragerea la răspundere contravențională, prezumția de nevinovăție nu este înlăturată, iar dubiul existent va profita celui acuzat, urmând a fi valorificat ca o probă în favoarea nevinovăției sale. Respectiv, chiar dacă au fost prezentate anumite mijloace de probă în sprijinul învinuirii aduse, dar îndoiala persistă în ce privește vinovăția, astfel aceasta îndoială este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție.

Instanța de judecată notează că răspunderii contravenționale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de legea contravențională, în context temeiul real al răspunderii contravenționale îl reprezintă fapta prejudiciabilă, iar componenta de contravenție stipulată în legea contravențională, reprezintă temeiul juridic al răspunderii contravenționale.

Luând în considerare faptul că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție MAI05739384 din 24.11.2022, de către agentul constatator nu au fost acumulate probe în susținerea învinuirii aduse, instanța de judecată ajunge la concluzia privind încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției.

În baza celor expuse mai sus, în conformitate cu prevederile art. 448, 460 - 462 Cod contravențional, instanța de judecată:

H O T Ă R Ă Ș T E:

Procesul contravențional pornit în privința lui **Cuznețov Iurii** în baza art. 67 alin. (3) Cod contravențional se încetează din motivul lipsei faptului contravenției.

Copia hotărârii se remite pentru informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile prin intermediul judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței
Judecător

Olga Bejenari